

[Justitsministeren.]

Resultat, der bringer Menneskeheden saa meget forbedrede Livsvilkaar, at man kan sige, at Maalet har været fuldt ud værd alt det Blod, det har kostet, og al den Nød og Fortvivlelse, det har forvoldt uskyldige Mennesker. Men om dette bliver Tilfældet, ved ingen endnu. Ingen ved, hvad dette Eksperiment vil resultere i. Det kan ende i Kommunisme, i Socialisme, i Privatkapitalisme eller i noget, som ingen endnu kender eller blot har drømt om.

Selv den, der nærer det varmeste Ønske om, at Udgangen maa blive lykkelig, kan umuligt ønske, at vi skulde kaste os ud i et lignende Eksperiment, og mindst af alt, at vi skulde gøre det paa samme Maade. Vi, der ikke har lidt under Zarismens Rædselsherredømme, skulde efter det ærede Medlems Mening alligevel lave en blodig og morderisk Revolution. Vi, hvis økonomiske Forhold er fuldstændig forskellige fra Ruslands, skulde styrte os ud i det samme Eksperiment, som Rusland nu anstiller.

Hans Parti er, oplyste det ærede Medlem, en Sektion af den kommunistiske Internationale, hvorfor denne Organisation kan sende de danske Kommunistere Vejledning om, hvorledes de skal afsætte deres Bestyrelse, naar den ikke behager de ledende Mænd i Moskva. Kan dette i Parentes bemærket ikke blive farligt for det ærede Medlem selv og enskønne Dagkoste ham den Stilling, i hvilken han i Øjeblikket forekommer sig selv at være saa overvættets stor og mægtig en Mand? Der er imidlertid aldrig før nogen, der har udrettet noget stort eller godt for sit Fædreland ved at rejse til Udlandet og derefter komme hjem for dær at forlange det gennemført, som passer andetsteds, men ikke her.

Det ærede Medlem mener selv, at han har naaet noget stort ved at blive Medlem af dette høje Ting og faa Adgang til denne Talerstol, hvorfra han antager, at han kan tale „saa kraftigt, at det høres og opfattes over hele Landet“, og hvorfra det ærede Medlem „kan give Parolen for Arbejderklassens Kamp“. Fremtiden vil muligvis vise, at det ærede Medlem overdriper Betydningen af, hvad han har naaet. Han maa huske, at han vil blive hørt med en Kritik, som ikke tillader alt for vild Flugt bort fra al sund Fornuft.

Lad os imidlertid tænke os, at det paa Grund af Tidens uhyre Vanskeligheder for mange Mennesker lykkedes for det ærede Medlem at vinde en noget forøget Tilslutning. Hvad vilde han saa i det for ham allerheldigste Tilfælde kunne udrette? Ikke

andet end at skabe nogen Spittelse i Arbejderklassen i Danmark, som hidtil har udmærket sig ved et fortrinligt Sammenhold, der har givet den Styrke til at forbedre Arbejdernes Kaar i meget høj Grad. Det er let nok at paavise, at Arbejdernes Kaar, især i disse frygtelige af Verdenskrisen forvoldte Arbejdsløshedstider, langt fra er, som de burde være; men hvis det lykkes det ærede Medlem ved Misbrug af dette Forhold at skade Arbejdernes Sammenhold, vil han gøre Fortræd, og jo mere Heldet følger ham, desto større Fortræd vil det ærede Medlem gøre den danske Arbejderklasse.

I Rusland anvender man naturligvis russiske Metoder, men i Danmark skal der gaas frem ad danske Veje. Den russiske Agitation, som det ærede Medlem skal føre — han hører jo direkte under Moskva —, kan kun svække den danske Arbejderklassens store og magtfulde Arbejde for at forbedre den sociale Lovgivning. Det er muligt, at de mest reaktionære danske Arbejdsgivere vil række det ærede Medlem en hjælpende Haand, og i saa Fald stiger hans Chancer for at naa et betydeligt Resultat i Retning af at skade Arbejdernes Sag; men hvad enten Resultatet bliver stort eller lille, andet end Skade for den danske Arbejderklasse kan det ærede Medlem ikke forvalde ved den Agitation, han nu er slaaet ind paa.

Jeg har saa indgaaende besvaret denne Forespørgsel, fordi det er mig magtpaaliggende at slaa den skamløse Beskyldning til Jorden, at der i Nutidens Danmark af Politi og Domstole øves Forfølgelse og Uret mod nogen for hans politiske Overbevisnings Skyld.

Det er til vort Fædrelands største Ære, at i Nutidens Danmark kan Videnskabsmanden frit offentliggøre Resultaterne af sin Forskning, selv om derved nedbrydes Traditioner og Dogmer, der har været hellegelige for mange Mennesker. I Danmark kan enhver dyrke sin Gud eller ingen Gud, som han selv vil. Her er fuldstændig Religionsfrihed. Her er ogsaa absolut Ytringsfrihed. Enhver kan arbejde og agitere for sin politiske Opfattelse, uden at nogen Statsmyndighed fortrædiger ham af den Grund.

Aandsfriheden har aldrig i nogen Stat været og kan aldrig blive større, end den er i Nutidens Danmark. Den er fuldkommen. Men netop hvor den absolutte Aandsfrihed hersker, maa Landets Myndigheder værgede dette Klenodie mod enhver Art af Terror — ogsaa Gadens Terror. Vi har i den seneste Tid oplevet dette, at Vidner i Retten har